

[Evald Christensen.]

minister har sagt og gjort her, også hvad angår statsskolekonsulent Kaalund-Jørgensen.

Erik Appel: Den højtærede minister udtalte, at han forgæves lyttede efter særlige sønderjyske ønsker. Jeg forstår knap nok dette, da jeg ikke talte om stort andet end den særlige sønderjyske vedhængen ved ordningen med skolenævn ved hver skole; om denne er der et ret afgjort ønske i så at sige alle skolekredse i Sønderjylland. Men jeg udtalte ganske vist, at jeg ikke havde indvendinger mod den foreslåede fakultative ordning, når det blev gjort muligt for skolekredsen om den enkelte skole at stille krav om et skolenævn og, hvis sognerådet afslog det, at appellere til skoledirektionen. Jeg udtalte, at derved ville den særlige anstødssten — for det kan jo ikke nægtes, at netop muligheden for bortfald af skolenævn ved hver enkelt skole er en særlig anstødssten for Sønderjylland — blive fjernet. Jeg beder derfor om, at det af mig fremsatte må blive taget op til alvorlig overvejelse i udvalget under samråd med ministeren.

Jeg talte også for en udvidelse af de stemmeberettigedes kreds ved valg til skolenævnet, idet der ved bortrejse eller på anden måde ret hyppigt kan ske en indsnævring i tal af forældre kredsen, eller også kan der ske en indsnævring i åndeligt frisind. Angående præstens ret til at overvære undervisningen udtalte jeg, at jeg fandt dette naturligt, men jeg skal tilføje, at det synspunkt deles ikke af lærerne dernede, men jeg finder ikke deres modstand velgrundet. Men tilfredsheden med præstens ret til at overvære undervisningen, som den er tilkendegivet i lovforslaget, har dog tilslutning fra betydende skoleinteresserede side i Sønderjylland. Der er andre sønderjyske ønsker, bl. a. skolenævnets ret til indstilling uden samråd med skoledirektionen. Der er også ønske om at undgå en skoledirektion, når der bliver skolenævn for hver skole. Jeg berørte ikke dette, fordi jeg ventte en grundig udvalgsbehandling og samråd med ministeren.

Til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen skal jeg sige, at jeg ganske deler det ærede medlems syn på ønskeligheden af et godt samarbejde mellem hjem og skole, men lovforslaget åbner jo netop mulighed for dette, hvis den af mig foreslåede ændring gennemføres. Jeg deler også det ærede medlem hr. Evald Christensens ønske om almindelige skolenævn, men jeg må tilføje, at jeg ønsker, de skal vokse frem ud fra et bestemt ønske i skolekredsen og ikke på grund af en obligatorisk ordning.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch):

Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Arnth Jensen, at den meget diplomatiske udtalelse om Kaalund-Jørgensen med en henvisning til amtsskolekonsulenten og det standpunkt, venstre har i spørgsmålet om afskedigelse af amtsskolekonsulenter, gav mig ikke et rigtig klart billede af, hvordan det ærede medlem egentlig stillede sig til det foreliggende problem. Men jeg kender godt det ærede medlems stilling til amtsskolekonsulenter. Det ærede medlem vil have § 42-regler også for dem.

Det ærede medlem var igen vedrørende Stige-sagen inde på, om jeg havde spurgt sognerådet, om det virkelig havde stillet det nævnte spørgsmål til skolekommissionen. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at disse personer er identiske. Når man sidder med andre omkring et bord og spørger efter skolekommissionen og får det svar, at det er de samme personer, tror jeg, det ærede medlem selv ville have erkendt umuligheden af at gennemføre det led i paragraffen. Det er de samme mennesker, der går igen, og følgelig kan man ikke undre sig over, at den — hvad skal jeg kalde det — reserve, der kunne ligge deri, at sognerådet kunne træde ind overfor skolekommissionen og sige: det går ikke dette her, er ikke tilstede i dette tilfælde. Det ærede medlem var så venlig at overlade mig et uddrag af de begivenheder, der knytter sig til den omtalte sag i 1914. Jeg kan af den korte gengivelse, der findes der, ikke se, om det er noget, der vil kunne være os til hjælp ved bedømmelsen af tilfældet her. Det forekommer mig tværtimod, at de fremgangsmåder, man i 1914 tillod sig, ville man aldrig have fundet på på nuværende tidspunkt, heller ikke fra en kommunes side, for jeg synes, der er stor forskel; 1914-tilfældet var virkelig en § 8-sag, som det dengang hed. Når vi nu er enige om at skælde denne kommune ud og sige, at den har handlet stupidt, at det er tåbeligt, den ikke kan begribe, hvad alle de lærde doktorer fortæller den, synes jeg samtidig, vi må fastholde, at det for offentligheden skal stå klart, at den ikke har gjort skridt og ikke ønsket at gøre skridt til at rejse en § 33-sag mod lærer Hansen. Dette skal dog fastslås overfor offentligheden, for det tror hele offentligheden nemlig. Lærer Hansen kom selv til det resultat, at han ville søge sin afsked, og det var på tilskyndelse af amtsskolekonsulent Christoffer Hansen. Som sagt tror jeg ikke, at 1914-sagen kan sammenlignes med Stige-sagen.

Hvad angår § 25 er jeg jo gået til bekendelse og har erkendt, at fejlen skyldes, at vi